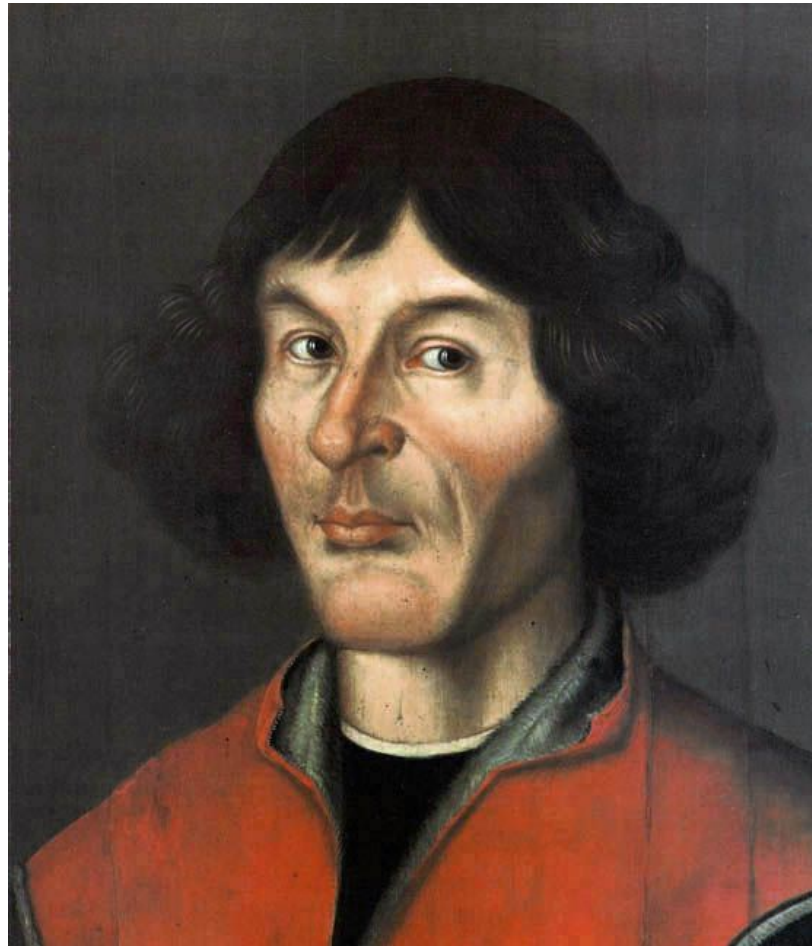

МИКОЛАЙ КОПЕРНИК

Микола́й Копе́рник (пол. Mikołaj Kopernik, нім. Nikolaus Kopernikus, лат. Nicolaus Copernicus Torinensis або Thorunensis або Torunensis, ім'я при народженні — Nikolaus Koppernigk; 19 лютого 1473, Торунь, Польща — 24 травня 1543, Фромборк, Польща) — польсько-німецький астроном і математик, фізик, правник, дипломат, економіст, канонік, лікар і астролог. Автор геліоцентричної теорії побудови Сонячної системи.

Миколай Коперник

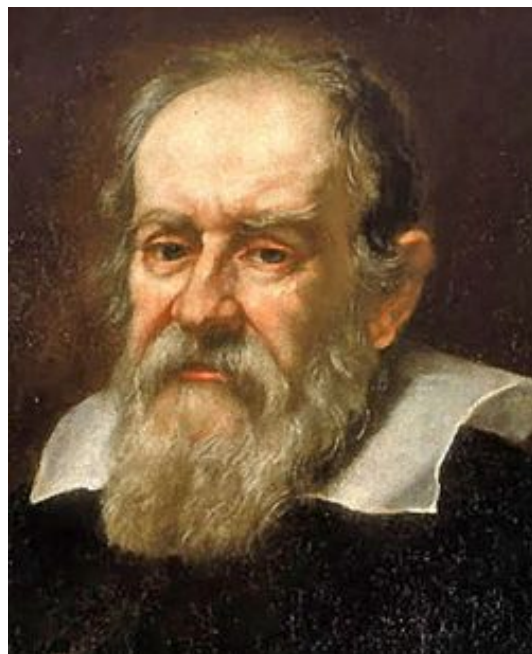

Біографія

- Народився у місті Торунь/Торн (пол. Toruń, нім. Thorn, Куявія) як наймолодший син у бюрге, де мешкала людина або звідки було її родинне коріння. Тому цей нащадок вихідців з Сілезії мав відповідне прізвище, котре й прижилося у світовій культурі згідно з його латинським відповідником: Ніколаус Копернікус («Nicolaus Copernicus»).
- Більшість дослідників життя Коперника вважає, що його прізвище походить від місцевої назви рудокопів, копачів, котрі видобували мідь, — copper-mining[6]. Є й інше трактування походження прізвища «Коперник» — від назви рослини кріп, яку в цій місцевості масово вирощують і називають «koperek» або «kopernik»[7].

Галілео Галілей

Галілео ді Вінченцо Бонаюті де Галілей (італ. Galileo di Vincenzo Bonaiuti de 'Galilei; 15 лютого 1564 — 8 січня 1642) — італійський мислитель епохи Відродження, засновник класичної механіки, фізик, астроном, математик, поет і літературний критик, один із засновників сучасного експериментально-теоретичного природознавства[1].

Галілео Галілей

Джордано Бруно

Біографія

- Джордано Бруно ([итал. Giordano Bruno](#); урождённый Филиппо Бруно^[4], прозвище Бруно Ноланец; [1548](#), [Нола](#) близ [Неаполя](#) — [17 февраля 1600](#), [Рим](#)) — [итальянский монах-доминиканец](#), [философ-пантеист](#) и [поэт](#); автор многочисленных трактатов. Признан выдающимся мыслителем [эпохи Возрождения](#)^[5] и великим представителем [эзотеризма](#)^[6]. Из-за своей склонности к чтению сочинений, считавшихся католической церковью подозрительными, и по причине высказываемых сомнений относительно [пресуществления](#) и [непорочного зачатия Девы Марии](#), а также своего неортодоксального подхода к трактованию [Троицы](#), навлёк на себя подозрения в [ереси](#) и был вынужден покинуть орден доминиканцев (1576) и скитаться по Европе: жил в Швейцарии, Франции, Англии и Германии^{[6][7]}. Вернувшись в Италию (1592), был арестован в Венеции и выдан инквизиционному суду в Риме. Там, в виду отказа отречься от своих учений, был после семилетнего тюремного заключения [сожжён на костре](#) как еретик и нарушитель [монашеского обета](#)^[5]. В 1889 году на [месте казни](#) в Риме ему воздвигнут [памятник](#).

